కథా కౌముది

ఇచ్ఛ సి.యమున

పిడపర్తి వెంకటరమణశర్మగారి జ్ఞాపకార్థం
కౌముది నిర్వహించిన కథల పోటీ (2021)లో
బహుమతి పొందిన కథ

కాశీ విశాలాక్షి గుడిని చేరింది వసుంధర. ఒక చేతిలో అన్నపాత్ర, మరో చేతిలో గరిట...పట్టుకున్న అమ్మవారి ఎదుట నిలబడి, చేతులు జోడించి, తన్మయంగా, మనసారా అన్నపూర్ణాష్టకం చదివింది.

“ అమ్మా, నీ దయతో ‘అర్ధాకలితో’ ఉండే రోజు ఎప్పుడూ రాలేదు. ఒక్కగానొక్క కొడుకుకి జీవితాన్ని కూడా అందించగలిగాను. అందుకు ఆ జన్మాంతం నీకు ఋణపడి ఉంటాను. ఇన్నేళ్లకు నిన్ను దర్శించాలనే నా కోరిక తీరింది. మనసా, శిరసా నీకు కృతజ్ఞతలు తెలియచేసుకుంటున్నాను. ఈ రెక్కల్లో శక్తిని మరి కొన్నేళ్లు ఉండేటట్లు చూడు తల్లీ. నా మనవడి కోసం నేను చేసే ప్రణాళిక ఆగకూడదనే నా ఆశ“ అంటూ తలవంచి నమస్కరించింది.

అన్నపూర్ణ దర్శనం ముగించుకుని విశ్వేశ్వరుడి గుడికి వెళ్లింది. “ఈ కాశీలో ప్రాణం వదిలితే మోక్షమంటారు. అది అందరికీ సాధ్యమయ్యేది కాదు. నేను ఎక్కడ ఉన్నా, తుది శ్వాస విడిచే సమయాన నీ రూపం మదిలో దర్శిస్తూ, నిన్ను స్మరిస్తూ తనువు చాలించే వరాన్ని ఇయ్యి ఈశ్వరా“ అని ప్రార్థించింది. తరువాత ఆతృతగా నడుస్తూ గెస్ట్ హౌస్ చేరింది. .

“ఏవమ్మా , తెల్లారకముందే ఎక్కడికి వెళ్ళి వస్తున్నావు” ఆమె రాకను గమనించిన పార్వతమ్మ ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

“ఈ రోజు వెళ్ళి పోతున్నాము కదా. ఎందుకో ఒకసారి అమ్మవారిని, అయ్యవారిని దర్శించుకోవాలని పించింది....అందుకే “ నసుగుతూ సమాధానం చెప్పింది వసుంధర.

“తొమ్మిది రోజులుగా ఈ కాశీ క్షేత్రం లో ఉండి , పవిత్రమైన ఘాట్లల్లో స్నానాలు చేశాము. దైవ దర్శనాలు చేసుకున్నాము. గంగా హారతులు దర్శించి పులకించాము. అయినా తృప్తి కలుగ లేదా. సరే, అందరూ లేచే వేళ అయ్యింది. ఏర్పాట్లు చూడు “ అంది నవ్వుతూ పార్వతమ్మ.

“అలాగే పిన్ని గారు “ అంటూ పనిలోకి జొరబడింది వసుంధర.

★★★★★

సాయంకాలం ఐదు గంటలయ్యింది. రాత్రి ప్రయాణానికి సిద్ధమవుతున్నారు. సామానులని సర్దుకుంటున్నారు.

“వసుంధర, చెప్పింది గుర్తుందిగా. ఈ పూట పెందరాడే భోజనాలు చేసే ఏర్పాటు చెయ్యి. రాత్రి ప్రయాణం లో ఇబ్బంది లేకుండా ఉంటుంది “ కిచెన్ లో ఉన్న వసుంధరకు వినపడేటట్లు చెప్పింది పార్వతమ్మ.

“ఆ పనిలోనే ఉన్నాను, పిన్ని గారు “ వంట గదిలో కూర తరుగుతున్న వసుంధర అక్కడ నుండే జవాబు చెప్పింది.

ఇంతలో స్టవ్ మీద పాలు పొంగుతున్నట్లు అనిపించి , క్రింద కూర్చున్న వసుంధర చిటుక్కున లేచింది. ఆ తొందరలో , కాలి గోటికి చీర తగిలి గబుక్కున నేల కూలబడిపోయింది. ‘అమ్మా’ అని ఆమె పెట్టిన కేకకు ప్రక్క రూమ్ లో ఉన్న పార్వతమ్మ గారు, మరో ఇద్దరు గబ గబా అక్కడకు వచ్చి నేల మీద కూలబడ్డ వసుంధరను చూసి షాక్ అయ్యారు.

అతి కష్టం మీద లేపి ప్రక్క రూమ్ లో మంచం మీదకు చేర్చారు. నొప్పి తట్టుకోలేక మూలుగుతోంది వసుంధర.

“రాత్రికి ప్రయాణం , ఎందుకైనా మంచిది, ఎవరన్నా డాక్టర్ ని కన్సల్ట్ చేద్దాము “ అంటూ ఒకరు రిసెప్షనిస్ట్ దగ్గరికెళ్లి డాక్టర్ వివరాలు తీసుకున్నారు.

ముందు వసుంధరనే డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెడదామని ప్రయత్నించి, ఆమె కదలలేక పోవటంతో డాక్టర్ ని రిక్వెస్ట్ చేసి గెస్ట్ హౌస్ కి పిలిపించారు.

“హెయిర్ లైన్ ఫ్రాక్చర్, పదిహేను రోజుల పాటు బెడ్ రెస్ట్ “ అని డాక్టర్ ప్రకటించాడు. అది విని, పిల్లలు ఆడుకునే ఆటలో ‘స్టాట్యు ‘ అనగానే ఎక్కడి వారు అక్కడ నిలిచిపోయి నట్లు అందరూ మాన్ప డి పోయారు. వసుంధకి కూడా మనసంతా ఆవేదన అలుముకుంది.

"ఈ యాత్రలో అందుకున్న సంతోషాన్ని, తెలియని మాయ ఏదో అదృశ్యం చేసినట్లు నాకు ఎందుకు ఇలాంటి స్థితి వచ్చింది ఈశ్వరా ? ఎన్నో ఏళ్ల క్రితం ఏర్పడ్డ కోరిక, ఇన్నాళ్లకు తీరిందనుకుంటే ఇలా జరిగిందే? ఏమిటీ రాత...'చేతిలో గీతల్లాగే, జీవితం లో మలుపులు కూడా అర్ధం కావా' " వసుంధర మనసంతా మూగ వేదన...

★★★★★

కాశీతో వసుంధరకున్న భాహ్యమైన అనుబంధం పట్టుమని పది రోజులు కూడా లేదు. కానీ కాశీ దర్శనం పై అనురక్తి పుట్టి ఎన్నో సంవత్సరాలు అయ్యింది.

దాదాపు ముప్పై ఏళ్ల క్రితం భర్తతో, కొడుకు తో కలిసి దూరపు బంధువుల ఇంట్లో కాశీ సమారాధనకు వెళ్లింది. ఆ సందర్భంగా వారణాశి క్షేత్రం గురించి విన్న విశేషాలు, ఆమెలో ఆ పవిత్రమైన కాశీ ని చూడాలనే ఇచ్ఛను కలుగచేశాయి.

"ఆ పుణ్యక్షేత్రాన్ని మనం కూడా దర్శిద్దామండీ " అని కోరింది భర్తను.

"మన ఆర్ధిక పరిస్థితి అంతంత మాత్రం. చెల్లెలి పెళ్ళికి చేసిన అప్పు కూడా ఉంది. అది తీరిన తరువాత చూద్దాము" అన్నాడు భర్త.

ఆ అప్పు తీరకముందే , అతని ఆయువు తీరిపోయి లారీ యాక్సిడెంట్ లో పరమపదించాడు.

చిన్న వయసులో, అభంశుభం తెలియని కొడుకుతో మిగిలింది వసుంధర. చేతిలో రూపాయి లేని పరిస్థితి.

ఆర్ధిక పరంగా ఆదుకునే స్థోమత ఉన్నవాళ్ళు ఎవరూ లేరు.

చివరకు తమ పొట్టపోసుకోవటానికి, నలుగురి పొట్టలు నింపే వంటమనిషిగా మారక తప్పలేదు వసుంధరకు.

అందుకే కొడుక్కి గొప్ప చదువులు చెప్పించలేకపోయింది కానీ బ్రతుకు నడిచేమేర చేయూత ఇవ్వగలిగింది. కొడుకు ఒక ఇంటి వాడై ఓ కొడుక్కి తండ్రి కూడా అయ్యాడు.

'ఇంకా శ్రమ పడొద్దు, విశ్రాంతి తీసుకో' అని కొడుకూ, కోడలు చెప్పినా

"రెక్కల్లో శక్తి ఉన్నంత వరకూ పక్షి ఎగరాలి, మనిషి శ్రమించాలి ....లేకపోతే బ్రతికి ఉండీ చచ్చి పోయినట్లే " అంటూ వారి మాటలు తోసి పుచ్చి తన వృత్తిని కొనసాగిస్తోంది.

ఐదారు కుటుంబాల వాళ్ళు కలిసి కాశీ యాత్రకు బయలుదేరారు. వండి పెట్టటానికి, తమ కూడా వసుంధరను రమ్మని కోరారు. వారితో ఆమెకి అనుబంధం పాతిక ముప్పై ఏళ్ల పైగా ఉంది. వారి ఇళ్ళల్లో అవసరాలకి , పెళ్ళిళ్ళకి ఆమె వంట చేసింది.

విషయం వినగానే "అంత దూరం ప్రయాణం, పైగా అంతమందికి కష్టపడి వంట చేయటం. వద్దమ్మా. నేను వీలు చూసుకుని తీసుకువెడతాను" బుజ్జగించినట్లే చెప్పాడు కొడుకు.

"కన్నా, నువ్వు తీసుకు వెళ్ళినా, అక్కడ తొమ్మిది రోజులు ఉండటానికి మీ ఉద్యోగాలతో కుదురుతుందా చెప్పు. ఇది అనుకోని గొప్ప అవకాశం. నీకు తెలుసుగా, వాళ్ళు నన్నుఇంట్లో మనిషిలాగా చూస్తారు. అడ్డు చెప్పకు " బ్రతిమాలినట్లే చెప్పింది. ఇహ కాదనలేక పోయాడు కొడుకు. ఈ విధంగా తన వృత్తి, మొట్ట మొదటి సారిగా ఎనలేని తృప్తిని ఇచ్చింది వసుంధరకు.

కాశీలో ముందుగా బుక్ చేసుకున్న గెస్ట్ హౌస్ లో దిగారు. ఆత్మీయంగా వారు అందిస్తున్న సాయంతో, ఇన్ని రోజులుగా అందరికీ వండి పెట్టింది. వారందరితో కలిసి తొమ్మిది రోజులుగా పవిత్రమైన అసీ ఘాట్, మణికర్ణిక ఘాట్, దశాశ్వమేధా ఘాట్, ఆదికేశవ ఘాట్ లాంటి విశిష్టమైన ఘాట్లల్లో స్నానాలు చేసింది. అన్నపూర్ణ , విశ్వేశ్వరులను , గంగా హారతులను, ఇతర విశేషాలను దర్శించి మనసారా ఆస్వాదించింది. ఇహ తిరుగు ప్రయాణానికి సిద్దమయిన వేళ, అనుకోని అవాంతరం వచ్చి పడింది.

★★★★★

" పాలు పొంగి పోతే తుడుచుకోవచ్చు ..ఎందుకు హడావిడిగా లేవటం " అంటూ ఒకరి నిష్టూరం.

"ఈమె పడటం మన ప్రయాణానికి అడ్డం పడేటట్లుంది" మరొకరి విసుగు.

ఓ మంచి పనికి అభినందనలు ఒక్క ముక్కలో చెపుతారేమో కానీ పొరపాటుకు మటుకు విమర్శలు అనేక కోణాల్లో వ్యక్త పరచటం మానవనైజం.

దూసుకొస్తున్న మాటలు...వింటున్న వసుంధర లో" నిన్నటిదాకా, 'బయట ఆహారం తిని ఆరోగ్యం చెడిపోకుండా హాయిగా వండి పెట్టావు. కాశీ యాత్ర ప్రశాంతంగా చేసుకుంటున్నాము. లేకపోతే చాలా ఇబ్బంది అయ్యేది' అన్నవాళ్లు ఇప్పుడు 'నువ్వే మాకు భారం' అంటున్నారే" అన్న ఆలోచన.

అంతలోనే ఆమెలో "పరమేశ్వరా, వారి పట్ల నా ఈ ఆలోచనలు క్షమించు, వాళ్ళ పుణ్యానే నీ దర్శనం అయ్యింది" అనే అపరాధ భావన.

"ఇప్పుడు మన ప్రయాణం కూడా ఆగిపోయినట్లేనా"

"అమ్మో, అది ఎలా కుదురుతుంది? పాప కు ఫైనల్ ఇయర్ పరీక్షలు దగ్గరకు వస్తున్నాయని అమ్మను తీసుకు వచ్చి తోడుగా ఉంచి వచ్చాను "

"మా అబ్బాయికి ఇంకో వారం లో తాంబూలాలు, ఇప్పుడు ఎట్లా " అందరూ తమ తమ ఇబ్బందులు చెప్పుకుంటూ కలవర పడుతున్నారు.

"వెళ్ళగానే కాశీ సమారాధన అనుకున్నాను. మన వసుంధరనే వంటకు మాట్లాడుకున్నాను. అది కూడా జరిగేటట్లు లేదు "

అది విన్న వసుంధరలో ఓ ఉలికి పాటు. తాను ఒప్పుకున్న వంట పనుల గురించి ఆమెలో కంగారు మొదలయ్యింది.

"నేను ఒప్పుకున్న వంట పనులు అన్నీ ఇహ పోయినట్లేనా? అంటే, వాటి నుండి వచ్చే ఆదాయం? కొడుక్కి కూడా తెలియకుండా నెల నెలా మనవడి పేరన బ్యాంక్ లో వేసే డబ్బుల సంగతి ఏమిటి ? " ఆమెలో కలవరం.

" కొడుక్కి పెద్ద చదువులు చెప్పించ లేక పోయాను. కనీసం మనవడి చదువుకి 'ఉడతా సాయం' లాగా నాకు

చేతనైనది చేయాలి " అనేది వసుంధర మనసులో కోరిక. అందుకే కొడుకు, కోడలు వంటలు చేయొద్దన్నా, శక్తి మేరకు శ్రమిస్తోంది. అలా వచ్చిన సొమ్మును వారికి తెలియకుండా మనవడి పేర పొదుపు చేస్తోంది. ఆ స్వాతంత్రం , స్వేచ్ఛ ఆమెకు ఉన్నాయి.

★★★★

చివరకు వసుంధర కొడుక్కి ఫోన్ చేసి కంగారు పడకుండా, మెల్లగా విషయం వివరించారు.

" 'కాస్త ఓపిక పట్టమ్మా , నేను వెంట పెట్టుకుని తీసుకు వెడతానంటే ' వినకుండా వెళ్ళావు. ఇప్పుడు చూడు ఎంత ఇబ్బంది పడుతున్నావో " విసుగు, ఆందోళన కలిపి వ్యక్త పరిచాడు వసుంధర కొడుకు.

సమాధానం చెప్పలేక పోయింది వసుంధర.

"నేను కానీ, నీ కోడలు కానీ వెంటనే బయలుదేరి రాలేము. ఒకవేళ వచ్చినా, మా ఉద్యోగాలు దృష్ట్యా అన్ని రోజులు ఉండలేము. అమ్మకు సౌకర్యంగా ఉండేటట్లు ఏర్పాటు చేయండి. కోలుకోగానే, నేను వెళ్ళి తెచ్చుకుంటాను. ఎంత ఖర్చైనా ఫరవాలేదు " ఆతృతగా చెప్పాడు.

"ఆమెను వదిలేసి వచ్చెయ్యటానికి మాకు మనసు రావటం లేదు. అలాగని అన్ని రోజులు ఉండే పరిస్థితి లేదు . ఏమనుకోవద్దు. మంచి ఏర్పాటు చేసే వస్తాము. ఖర్చు గురించి మేము చూసుకుంటాము " అని భరోసా ఇచ్చారు.

"ఆరోగ్యం సరిగా లేని వారిని , బెడ్ రెస్ట్ లో ఉండే వారిని చూసే సత్రం ఒకటి ఉంది. అక్కడ ఉచిత సేవే కాదు డబ్బులు కట్టి ఉండే ప్రత్యేక రూమ్ సదుపాయం కూడా ఉంది. అంతా బాగుంటుంది " అని గెస్ట్ హౌస్ వాళ్ళు ఇచ్చిన సలహాతో వసుంధరను ఆ ప్రక్కనే ఉన్న సత్రం లో స్పెషల్ రూమ్ కి షిఫ్ట్ చేశారు.

మరోసారి ఆమెతో పాటు ఉండిపోలేని తమ అశక్తతను వినిపించి, ఆపై జాగ్రత్తలు చెప్పి తమ నెలవులకు ప్రయాణమయ్యారు.

★★★★

సత్రం లో అలవాటు పడటానికి వసుంధరకు నాలుగైదు రోజులు పట్టింది. మనసంతా ఆవహించిన దిగులు కొంత తొలగటంతో, అక్కడ జరుగుతున్న కార్యక్రమాలు గమనించటం మొదలుపెట్టింది. ఈశ్వర సన్నిధిలో తుది

శ్వాస విడవాలని ఎక్కడెక్కడి నుండో వచ్చి అక్కడ చేరిన వారు ఎందరో. ఏ తార తమ్యాలు లేకుండా అందరిదీ ఒకే జీవన విధానం. సేవా దృక్పథం. ఈశ్వర నామ స్మరణ. అందరూ ఎవరికి తోచిన సాయం వారు చేస్తున్నారు. కాస్త తేరుకోవటంతో వసుంధర కూడా పెద్ద శ్రమ పడకుండా, ఓ చోట కూర్చుని పూలు మాలలు కట్టటం లాంటి చిన్న చిన్న పనులులలో సాయ పడుతోంది.

ఓ ప్రక్క అంతా బాగానే అనిపిస్తున్నా, మరో ప్రక్క తను ఒప్పుకున్న వంటలు, దానిపై ఆదాయం...మనవడి పేర బ్యాంక్ లో జమ చేయాల్సిన డబ్బులు కలవర పెడుతున్నాయి ఆమెను.

ఆ రోజు తెల్లవారుతూనే, సత్రం లో కల కలం. గత పదేళ్లుగా అక్కడే జీవిస్తున్న చంద్రశేఖరం గారు ముక్తి పొందారు. ఆ సాయంత్రం కల్లా ఆయన భార్య, కన్న బిడ్డలు వచ్చి వాలారు. వారి డాబూ దర్పం చూసి ఆశ్చర్యపోయింది వసుంధర.

చంద్రశేఖరం గారు పెద్ద వ్యాపారస్తుడనీ, ఈశ్వర సన్నిధిలో గడపటానికి సకల భోగాలు, బంధాలు పరిత్యజించి వచ్చాడని తెలిసి మరింత విస్మయానికి గురయ్యింది.

“తన వారందరికీ సర్వ సౌఖ్యాలు కల్పించి, ఆ తృప్తి తో...వారికి ఏ లోటూ రాదనే భరోసాతో ఇక్కడ ఉండి పోగలిగాడు. ఉన్నవాళ్ళకి ఏముంది, ఏది చేసినా చెల్లుతుంది. ‘త్యాగం’ తో సహా వాళ్ళు ఏవైనా చేయగలరు. నా బోటి వాళ్ళకే కష్టం “ నిష్టూరంగా అనుకుంది వసుంధర.

“ఆయన చూడండీ, అన్నీ వదిలి పెట్టి మనతో కలిసి సాధారణ జీవితం గడిపాడు. మరి భార్య, ఆ సుఖాలను, బంధాలనీ వదులుకోలేక భర్త కు, ఈ పుణ్య క్షేత్రానికి దూరంగా ఉండిపోయింది. దేనికైనా ఆ ఈశ్వరానుగ్రహం ఉండాలి “ అంది అక్కడ ఉన్న ఓ పెద్దామె. తన మనసులో ఆలోచనలను పసిగట్టి, జవాబు చెపుతున్నట్లుగా అన్న ఆవిడ మాటలకు వసుంధర ఉలిక్కిపడింది.

★★★★

వసుంధర పూర్తిగా కోలుకుంది. కొడుకు, కోడలు, మనవడు ఫోన్ లు చేసి మాట్లాడుతున్నారు. కొడుకు వచ్చి తీసుకు వెళ్ళటానికి ప్రయాణ సన్నాహాలు చేసుకుంటున్నాడు.

“బామ్మా, ఎప్పుడు వస్తావు . అక్కడ నుండి కాశీ దారాలు తెస్తానన్నావుగా, కొన్నావా? నువ్వు లేక పోతే నాకు బోర్ కొడుతోంది. కాశీ మజిలీ కథలు ఏవేవో చెపుతానన్నావు. తొందరగా వచ్చెయ్యి బామ్మా “ బెంగగా...గారంగా పలికాడు ఎనిమిదేళ్ళ మనవడు.

మనవడి మాటలకి మనసు ఆర్ద్ర మయ్యింది. తనని తాను సంభాళించుకుంటూ “నాన్న వస్తున్నాడుగా...త్వరలో వచ్చేస్తాను “ అంది బుజ్జగిస్తున్నట్లు.

తరువాత కొడుకుతో మాట్లాడుతూ "నేను బాగానే ఉన్నాను. కానీ వంటల గురించే టెన్షన్ గా ఉంది రా" అంది దిగులుగా.

"ముందుగా నీ ఆరోగ్యం చూసుకో అమ్మా. వాటి గురించి ప్రక్కన పెట్టు"

" అలా ఎలారా?"

"నిన్ను చూసుకునే పాటి వెసులు బాటు నాకుంది. నా మాట విని, ఇప్పుడన్నా ఆ వంటల గురించి ఆలోచన మానెయ్యి "

"నీకు చెప్పని విషయం ఒకటుందిరా " అంది మొహమాటు పడుతూ.

"ఏమిటమ్మా " సహనంగా అడిగాడు కొడుకు.

"మనవడి పేరు మీద బ్యాంక్ లో డబ్బు జమ చేస్తున్నాను. ఇప్పుడు వంటలు ఆగిపోతే, అది ఎలా అనే నా బెంగ" మనసులో మాట మెల్లగా చెప్పింది.

ఫక్కున నవ్వాడు కొడుకు.

"ఎందుకురా ఆ నవ్వు " అయ్యోమయంగా అడిగింది వసుంధర.

"పిచ్చి అమ్మా ...నీ అర్ధం లేని మాటలకు నవ్వక ఏమి చెయ్యను. నీ కొడుకు బాధ్యత నీవు ఎలా నిర్వర్తించావో, అలాగే నా కొడుకు మంచి చెడులు నేను చూసుకోవాలి. వాడి భవిష్యత్తు గురించిన భారం నాది కదమ్మా. అలాటి ఆలోచనలు వదిలిపెట్టెయ్యి. నాకు కాస్త ఆఫీసు పని ఉంది. ఉంటాను " అంటూ ఫోన్ పెట్టేసాడు.

కొడుకు మాటలకు "వాడి మాటల అర్ధం ఏమిటీ ? బాధ్యతలను వదులుకోమనా? బంధాలను తెంచుకోమనా?" అన్న భావనలతో వసుంధరలో ఏదో కలవరం. భోజనం అయిందనిపించి, పడక చేరింది.

"ఇళ్ళు , వాకిళ్ళు వదులుకుని, బంధాల చిక్కుముడుల నుండి విడివడి కాశీ చేరిన వారు ఎందరో? కానీ ఈ క్షేత్రాన్ని దర్శించి, ఇంటికి ప్రయాణమైన నేను ఊహాతీతంగా ఇలా చిక్కుబడి పోవటం ఏమిటీ ? నేను ఒకటి తలిస్తే ఆ దైవం మరోటి తలుస్తున్నాడా?" ఎడతెరిపి ఆలోచనలతో సతమవుతూ ప్రక్కకు ఒత్తిగిల్లింది. ఎవరో పంచిపెడితే, ఆ ప్రక్కనే పెట్టిన మామిడి పండు చేతికి తగిలింది. తన కిష్టమైన మామిడి పండును మొన్న మొన్ననే ఆ కాశీలోనే విడిచి పెట్టింది. పండుని చేతిలోకి తీసుకుంది. ఆమెలో అంతర్మధనం మొదలయ్యింది.

★★★★★

" అమ్మ, రేపే బయలుదేరుతున్నాను. ఒక్కరోజు లో అక్కడ ముఖ్యమైనవి దర్శనం చేసుకుని వెంటనే బయలుదేరాలి. అన్నీ సర్దుకుని సిద్ధంగా ఉండు" ఫోన్ లో ఉత్సాహంగా చెప్పాడు కొడుకు.

"ఒక విషయం రా..."

"ఏంటమ్మా"

"నేనిక్కడే ఈ కాశీలోనే ఉండి పోతాను " స్థిరంగా చెప్పింది.

"అమ్మా, ఏమంటున్నావు ? నా మాటలతో ఏమన్నా కష్ట పెట్టానా" అన్నాడు కంగారుగా.

" అదేమీ లేదు కన్నా. వదిలి వేయవలసింది కేవలం మనకిష్టమైన పదార్థం మాత్రమే కాదు ఈ భవ బంధాలు కూడా ' అని అర్ధం అయ్యింది. అంతే"

"అమ్మా, అర్ధం లేకుండా మాట్లాడకు. ఒక్కదానివి ఎలా ఉంటావు.. ఏమి చేసి బ్రతుకుతావు?"

"చేరవలసిన చోటుకి చేరాను. ఒంటరితనం ఏముంది? ఇన్నాళ్ళు నన్ను బ్రతికించిన వంటే చేస్తాను. కొంత భుక్తికి , మరికొంత సేవకి"

"ఏమిటి ఈ వైరాగ్యం..ఎందుకు" కొడుకు గొంతులో దిగులు.

"ఎప్పటి కోరికో ఈ కాశీ క్షేత్ర దర్శనం, ఇన్నాళ్లకు ప్రాప్తమయ్యింది. అంతలో నా కాలికి వచ్చిన కష్టం, నన్ను ఇక్కడ కట్టి పడేసింది. అన్నీ నేను ఊహించనివే. ఈ వైరాగ్యం కూడా ఆ 'ఈశ్వరేచ్ఛ' ఏమో "

"అమ్మ, నేను వస్తున్నాను. నువ్వు లేకుండానే..." ఆపై మాటరానట్లు ఉండి పోయాడు.

"చూసి వెళ్ళటానికైతే రా....తీసుకు వెళ్ళటానికి మాత్రం వద్దు" ప్రశాంతంగా అంది వసుంధర.

COMMENTS